

PROIECT
de candidatură pentru funcția de vicepreședinte al
Consiliului Superior al Magistraturii

Procuror
Bogdan-Silviu Staicu

Noiembrie 2025

CUPRINS

Capitolul I. Aspecte introductive

**Capitolul II. Rolul Consiliului Superior al Magistraturii în apărarea independenței
justiției**

Capitolul III. Rolul și atribuțiile Secției pentru procurori

III.1. Obiective privind cariera procurorilor și organizarea parchetelor

- 1. Recrutarea în magistratură**
- 2. Promovarea în funcții de execuție**
- 3. Ocuparea funcțiilor de conducere**
- 4. Pensionarea magistraților**
- 5. Organizarea și funcționarea parchetelor**

III.2. Obiective ce privesc atribuțiile în domeniul răspunderii disciplinare

Capitolul IV. Creșterea transparenței activității Consiliului Superior al Magistraturii

1. Aspecte introductive

Încă de la momentul candidaturii pentru calitatea de membru ales în Consiliul Superior al Magistraturii am fost conștient că atingerea obiectivelor asumate prin proiectul de candidatură nu va fi facilă, dar am pornit în acest mandat de șase ani cu convingerea că voi putea să contribui la dezvoltarea unui sistem de justiție independent și eficient.

Începerea activității noului Consiliu, în luna ianuarie a anului 2023, s-a suprapus cu intrarea în vigoare a noilor legi ale justiției, în data de 16 decembrie 2022, fapt care a reprezentat o provocare pentru Consiliu, în condițiile în care acestuia îi revenea, chiar de la început de mandat, sarcina de a elabora legislația secundară de punere în aplicare a noilor dispoziții din legislația primară.

În plus, anul 2023 a reprezentat și începutul unui demers pentru reconfigurarea statutului magistratului sub aspectul condițiilor de acordare a pensiei de serviciu, inițiat de puterea legislativă și continuat de puterea executivă în anul 2025, demers care a polarizat întreaga societate și a generat o instabilitate pronunțată în activitatea instanțelor și parchetelor, pe fondul unui deficit semnificativ de personal și a unui volum ridicat de activitate.

Această dezbatere aproape permanentă cu privire la pensia de serviciu a magistraților a pus în plan secund, în mod regretabil, nevoia reală a dezbaterii unor aspecte care, cel puțin din punctul meu de vedere, necesitau o intervenție legislativă promptă, atât în privința legilor justiției, cât și în privința legislației penale și procesual-penale, care să reconfigureze modul de reglementare a unor instituții care s-au dovedit improprii de-a lungul timpului.

Prezentul proiect de candidatură are la bază experiența dobândită în cei trei ani de mandat în cadrul Consiliului, dar și activitatea anterioară de procuror, iar obiectivele pe care le urmăresc sunt circumscrise nevoii permanente de evoluție a sistemului judiciar, inclusiv printr-o cooperare loială cu puterea legislativă și cea executivă, respectiv printr-o comunicare susținută cu celelalte profesii juridice, cu societatea civilă și cu mass-media.

II. Rolul Consiliului Superior al Magistraturii în apărarea independenței justiției

Independența justiției, consacrată legislativ atât prin Constituția României, cât și prin legile care reglementează domeniul justiției, reprezintă garanția esențială pentru respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor. Justiția trebuie să-și configureze activitatea în afara oricărei imixtiuni din partea celorlalte puteri ale statului, valorificându-se astfel principiul separației puterilor în stat, deziderat care poate fi atins doar ca urmare a unei cooperări conforme principiului loialității.

Cerința unei justiții independente nu poate fi îndeplinită în lipsa unor garanții legale în acest sens, dublate de măsuri active, prompte și transparente, în principal din partea Consiliului Superior al Magistraturii, pentru contracararea eventualelor tendințe de încălcare a independenței justiției, care pot proveni atât din partea puterii legislative sau executive, dar și din mass-media ori chiar din interiorul sistemului judiciar.

Pentru a-și îndeplini rolul constituțional, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să urmărească în mod permanent consolidarea bazelor unui sistem judiciar de nivel european, printr-o creștere constantă a calității actului de justiție, care va determina în mod cert și o creștere a încrederii în justiție. Existența unui astfel de sistem presupune independență, integritate, imparțialitate, transparență, respectiv recrutare, promovare și numire în funcții de conducere pe criterii de merit.

Independența autorității judecătorești implică și un statut adecvat al judecătorilor și procurorilor, inclusiv în privința salarizării magistraților și a condițiilor de pensionare, la stabilirea acestora fiind necesar să fie avute în vedere importanța socială a funcției, riscurile inerente exercitării acesteia și regimul incompatibilităților și interdicțiilor prevăzute de lege pentru magistrați, fără corespondent la o altă categorie profesională din România.

Potrivit dispozițiilor Legii nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cele două secții din cadrul Consiliului au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

De asemenea, sesizările privind apărarea independenței judecătorești în ansamblul său se soluționează de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

În acest context, în situațiile în care sunt depășite limitele admisibile pentru un discurs public, în special din partea reprezentanților puterii legislative sau ai celei executive, reacția Consiliului, fie la nivel de Plen, fie la nivel de secție, trebuie să fie adecvată și promptă, pentru a fi înlăturate astfel eventualele atingeri ale principiului separației puterilor în stat sau ale independenței magistraților.

În egală măsură, magistraților le reveni sarcina de a acționa în permanență în considerarea dreptului la un proces echitabil, iar discursul public referitor la statutul magistratului sau la activitatea instanțelor și parchetelor să fie corespunzător rigorilor profesiei.

III. Rolul și atribuțiile Secției pentru procurori

Având în vedere că principalele atribuții ale vicepreședintelui Consiliului Superior al Magistraturii vizează activitatea Secției de procurori, proiectul vizează în special atribuțiile acestei secții, în condițiile în care optica legiuitorului în ultimii ani (începând cu anul 2018) a fost aceea de a da eficiență principiului separației carierelor judecătorilor și procurorilor, prin transferul unor atribuții de la plen la cele două secții componente.

Deși partajarea deciziei în privința celor două profesii prezintă avantaje certe, consider că trebuie păstrat un echilibru între atribuțiile Plenului și cele ale secțiilor, neputându-se imagina viziuni diferite în funcție de profesie.

Legea nr. 305/2022 prevede atribuțiile Secției pentru procurori, care pot fi grupate în două categorii principale, una privind cariera profesională a procurorilor și organizarea parchetelor, iar cealaltă privind răspunderea disciplinară a procurorilor. În plus, atribuțiile Consiliului au și o componentă legislativă, de avizare a unor proiecte de acte legislative, respectiv de elaborare a legislației secundare specifice.

Raportat la aceste atribuții și la situația actuală a sistemului judiciar, se impune formularea unor obiective care să permită configurarea unor mecanisme predictibile și eficiente, apte să genereze o creștere a calității actului de justiție.

III.1 Obiective privind cariera procurorilor și organizarea parchetelor

1. Recrutarea în magistratură

Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede două modalități de admitere în magistratură: prin promovarea examenului de admitere la Institutul Național al Magistraturii, respectiv prin promovarea concursului organizat pentru persoane cu o vechime de cel puțin 5 ani în anumite specialități juridice.

Stabilirea modalității optime de recrutare a magistraților trebuie să aibă în vedere atât situația resurselor umane (gradul de ocupare a schemelor, numărul posturilor vacante, vocația pentru pensionare), cât și nevoile reale ale instanțelor de judecată, respectiv ale parchetelor (asigurarea concordanței între modul de organizare și dimensiunea schemelor cu situația operativă concretă), în evaluare urmând a fi inclusă și posibilitatea reconfigurării schemelor de personal, în vederea asigurării unui volum optim de muncă și a eficientizării activității.

Consider că în această materie predictibilitatea raportului vacantare/ocupare posturi are un rol foarte important. Drept urmare, în situația imposibilității organizării concursurilor de admitere în magistratură, situație întâlnită atât în perioada 2019-2021 (pe fondul unor deficiențe legislative), cât și în perioada actuală (în anii 2025 și 2026 nu pot fi organizate concursuri de admitere în magistratură pentru persoane cu vechime în specialitate juridice, potrivit dispozițiilor Legii nr. 141/2025), pe lângă imposibilitatea reducerii deficitului de procurori, este afectată în mod semnificativ și predictibilitatea raportului menționat.

În acest sens, trebuie subliniat faptul că, la momentul actual, la nivelul întreg Ministerului Public sunt vacante 712 posturi de procurori, reprezentând 24% numărul total de posturi prevăzute, deficit care afectează în mod semnificativ activitatea unităților de parchet.

La acest deficit a contribuit în mod substanțial și nivelul ridicat al pensionărilor din ultimii trei ani, determinate în principal de incertitudinile generate de măsurile legislative și dezbaterile publice aproape permanente cu privire la statutul magistratului.

În aceste circumstanțe, consider că la nivelul Consiliului trebuie efectuate toate demersurile necesare, inclusiv printr-un dialog susținut cu decidenții legislativi, pentru a fi asigurată o periodicitate a procedurilor de admitere în magistratură.

Suplimentar, cu privire la formarea inițială, consider că se impune modificarea dispozițiilor din Legea nr. 303/2022 privind perioada de formare pentru auditorii de justiție, durata de 4 ani fiind una excesivă, pentru a nu mai fi necesară prorogarea în mod repetat a dispozițiilor legale care prevăd o durată de 2 ani de formare inițială, considerată corespunzătoare la nivelul Consiliului.

2. Promovarea în funcții de execuție

Promovarea *efectivă* în funcții de execuție a beneficiat de o atenție sporită din partea membrilor Secției pentru procurori, dat fiind deficitul de personal cu care s-au confruntat unitățile de parchet în ultimii ani, în special la nivelul parchetelor de judecătorie și al celor de tribunalul, în cazul unora dintre acestea din urmă lipsa procurorilor fiind acută pentru perioade semnificative de timp. Pot fi indicate în acest sens parchetele de pe lângă tribunalele Galați, Brăila, Olt, Ialomița, care au funcționat sau funcționează cu un grad de ocupare a schemei de procurori sub 25%.

Acest deficit de personal a impus ca în anul 2025 concursul de promovare în funcții de execuție să fie organizat exclusiv pentru promovarea la parchetele de tribunal, pentru a se asigura astfel o stabilitate la acest nivel, respectiv o completare a schemelor de procurori. O analiză similară va fi realizată și în anul 2026, pentru a fi stabilit astfel necesarul locurilor alocate pentru concursul de promovare efectivă, analiză care va avea în vedere atât deficitul de personal, dar și nevoia de dezvoltare profesională a procurorilor.

Dispozițiile legale în vigoare referitoare la condițiile de promovare în funcții de execuție, în principal vechimea necesară pentru promovare, respectiv cerința de vechime minimă la nivelul fiecărui grad ierarhic pentru promovarea la nivel superior, sunt apte să asigure stabilitatea unităților de parchet, însă consider că se impune a fi reținută în continuare ca vechime utilă pentru promovare și perioada în care magistrații au avut calitatea de auditori de justiție.

În acest sens, potrivit dispozițiilor Legii nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, perioada în care judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție nu va fi luată în considerare în cazul examenelor, concursurilor sau procedurilor de selecție care se vor declanșa ulterior anului 2025.

În raport cu aceste prevederi, la data de 01.01.2026 ar putea exista un număr de 133 procurori care ar îndeplini condițiile de participare la concursul de promovare în funcții de execuție parchetele de pe lângă tribunale, comparativ cu un număr de 247 procurori care ar putea participa la acest concurs cu luarea în considerare a perioadei cât judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție.

Totodată, aceste dispoziții legale ar influența în mod negativ și procedurile derulate pentru numirea unor procurori în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, respectiv în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, prin reducerea bazei de selecție.

Data fiind această situație, prin Hotărârea nr. 41 din 25.03.2025, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a sesizat Ministerul Justiției în vederea efectuării demersurilor necesare modificării art. 294 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în sensul ca dispozițiile acestei legi care privesc calculul vechimilor fără luarea în considerare a perioadei cât judecătorul sau procurorul a avut calitatea de auditor de justiție, în cazul examenelor, concursurilor sau procedurilor de selecție prevăzute de această lege, să intre în vigoare la 1 ianuarie 2028, nu la data de 1 ianuarie 2026.

Ulterior, la data de 13.11.2025, în condițiile inexistenței informațiilor privind inițierea demersului legislativ menționat, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reiterat solicitarea care a făcut obiectul Hotărârii nr. 41 din 25.03.2025.

În ceea ce privește promovarea *pe loc*, potrivit dispozițiilor art. 284 alin. (5), prevederile Legii nr. 303/2022 privind această procedură nu se aplică până la data de 31.12.2025. În consecință, în anul 2026 Secția pentru procurori va analiza circumstanțele pentru desfășurarea acestui tip de concurs.

3. Ocuparea funcțiilor de conducere

La nivelul Ministerului Public aproximativ 50% din posturile de conducere (622 de funcții de conducere în total) nu sunt ocupate prin concurs (sunt fie vacante, fie ocupate prin delegare), cel mai mic grad de ocupare fiind înregistrat la parchetele de pe lângă judecătorii (241 de funcții, dintre care 154 vacante), urmate de parchetele de pe lângă tribunale (173 de funcții, dintre care 65 vacante).

Această situație se perpetuează de mai mulți ani, cauzele fiind multiple.

Apreciez că principala cauză care a determinat și perpetuat această stare a fost deficitul de personal acut existent la numeroase unități de parchet, în special la parchetele mici (cu o schemă de maxim cinci procurori), pe acest fond procurorii fiind reticenți în a-și asuma responsabilitățile aferente unei funcții de conducere.

La această reticență pentru asumarea responsabilităților unei funcții de conducere a contribuit și incertitudinea generată de dezbateră publică permanentă cu privire la statutul magistratului, respectiv minimalizarea importanței sociale a funcției de procuror.

În plus, în ceea ce privește funcțiile de prim-procuror, la situația posturilor ocupate doar prin delegare a contribuit și procedura de concurs, care presupune asimilarea a numeroase informații și noțiuni din domeniul managementului, neadaptate în mare parte la specificul activității din cadrul Ministerului Public.

În vederea eliminării acestui inconvenient, la nivelul Secției pentru procurori există o preocupare pentru elaborarea unui ghid/manual de management judiciar pentru parchete, demersurile inițiate în cursul anului curent urmând a fi continuate în anul 2026.

În egală măsură, se urmărește ca prin măsurile vizând reorganizarea parchetelor de pe lângă judecătorii (care vor fi prezentate într-o secțiune distinctă) să fie eliminate inconvenientele prezentate de funcțiile de conducere de la parchetele mici.

O problemă recurentă în activitatea Secției de procurori, atât în componența actuală, cât și în cea anterioară, o reprezintă rolul nesemnificativ al acesteia în procedura de numire a procurorilor în funcțiile de rang înalt din cadrul Ministerului Public, respectiv funcțiile de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, adjunct al acestuia, procuror-șef direcție specializată (D.N.A. și D.I.IC.O.T.), adjunct al acestuia, precum și procuror-șef secție în cadrul acestor structuri.

Astfel, toate avizele negative exprimate de Secție de procurori au avut un caracter pur formal, fiind numiți în funcție toți procurorii propuși de ministrul justiției, acesta din urmă fiind cel care, potrivit dispozițiilor Legii nr. 303/2022, realizează procedura de selecție și formulează propunerea de numire, care este supusă avizării Secției.

Față de această situație, consider că se impune reevaluarea procedurii prevăzute de lege, pentru a se putea oferi Secției un rol determinant în procesul de numire a procurorilor de rang înalt din sistemul judiciar.

Apreciez că prima modificare legislativă necesară este eliminarea interviului *remediu* (organizat de ministrul justiției cu candidații care au primit aviz negativ din partea Secției), prevăzut de art. 148 alin. (2) din Legea nr. 303/2022, care a fost introdus în lege doar pentru a crea aparența relevanței avizului Secției.

În acest fel a fost eludată recomandarea Comisiei de la Veneția din anul 2019 privind implementarea unei proceduri de numire care să ofere Secției pentru procurori un rol cheie-pro-activ. Recomandarea a fost formulată în condițiile în care Comisia a constatat că ministrul justiției are rolul decisiv în această procedură, rol pe care îl deține și la momentul actual.

4. Pensionarea magistraților

Astfel cum am arătat și în proiectul de candidatură pentru calitatea de membru în Consiliul Superior al Magistraturii (proiect care poate fi consultat pe site-ul Consiliului) în anul 2022, condițiile de vechime și vârstă pentru pensionare de la momentul respectiv erau unele corespunzătoare în raport cu circumstanțele concrete în care judecătorii și procurorii își desfășoară activitatea, cu nivelul ridicat de răspundere pe care îl implică îndeplinirea acestor funcții, precum și cu numeroasele incompatibilități și interdicții prevăzute de lege pentru magistrați, fără corespondent la o altă categorie profesională din România.

În egală măsură, am arătat în proiect faptul că se impunea ajustarea cuantumului pensiei de serviciu, care la momentul respectiv depășea salariul net din ultima lună de activitate, la o valoare cât mai apropiată de ultimul salariu net, fără a putea depăși cuantumul acestuia.

Totodată, am arătat că se impunea limitarea la o durată de cinci ani a vechimii în alte funcții juridice recunoscute pentru pensia de serviciu.

Poziția exprimată în proiectul menționat nu a fost singulară, fiind exprimată și de alți candidați pentru calitatea de membru în Consiliu, respectiv împărtășită de majoritatea procurorilor din cadrul parchetelor de tribunal, aspect constatat cu ocazia vizitelor la aceste parchete pentru susținerea candidaturii.

Ulterior, prin Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, a fost instituit un nou regim de pensionare pentru magistrați, aplicabil începând cu data de 01.01.2024, configurat astfel:

- pensionare la vârsta de 60 de ani;
- creșterea etapizată a vârstei de pensionare pentru magistrații aflați în activitate (norme tranzitorii);
- limitarea pensiei de serviciu la ultimul salariu net;
- limitarea vechimii din alte funcții juridice recunoscute pentru acordarea pensiei de serviciu, la o durată care scade treptat de la cinci ani la un an, exclusiv pe perioada etapizării reglementate pentru magistrații în activitate;
- păstrarea condițiilor de pensionare anterioare pentru magistrații care îndeplineau aceste condiții cel târziu la data de 31.12.2023.

Aceste modificări legislative, deși reprezentau o schimbare a regulilor în timpul jocului pentru magistrații în activitate, au fost acceptate în general de corpul magistraților, dat fiind faptul că etapizarea a fost configurată într-o modalitate rezonabilă și echitabilă, iar cuantumul pensiei a fost stabilit în concordanță cu opinia unei părți însemnate din magistratură, astfel cum am arătat anterior.

Însă, în cursul anului 2025, puterea executivă a demarat un nou proces de modificare a regimului de pensionare pentru magistrați, care nu a fost finalizat până la momentul actual.

Această nouă abordare este una profund inechitabilă pentru magistrații aflați în activitate, atât în privința condițiilor de vârstă/vechime (spre exemplu, situația concretă a unor procurori care după 12 ani de magistratură s-ar afla în situația de a îndeplini condițiile de pensionare în anul 2055, față de anul 2038 la data intrării în magistratură), cât și în privința cuantumului (pensia urmând a fi de două ori mai mică decât a celor care îndeplineau condițiile de pensionare la data de 31.12.2023).

Raportat la cuantumul pensiei de serviciu pentru magistrați, se impune a fi precizat și faptul că, prin Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 5 iunie 2025 din cauza C-762/23, Curtea de Apel București, obligatorie *erga omnes*, instanța europeană a stabilit un nou principiu propriu, respectiv garantarea unui nivel al pensiilor judecătorilor cât mai apropiat de ultimul salariu încasat.

Or, abordarea din noul proiect de lege, care prevede un cuantum al pensiei de serviciu de aproximativ 55% din ultimul salariu net, nu se circumscrie nici pe departe celor statuate de CJUE.

Această prezentare nu are pretenția unei analize exhaustive, ci are menirea de a arăta pe scurt motivele pentru care corpul magistraților consideră inacceptabilă modalitatea în care se urmărește modificarea regimului pensiei de serviciu.

Consider că o pretinsă inechitate nu poate fi îndreptată printr-o măsură inechitabilă într-o societate care valorizează statul de drept.

De asemenea, consider că o parte însemnată a corpului profesional al magistraților înțelege contextul general actual și ar fi acceptat o ajustare a regimului pensiei de serviciu (o reducere rezonabilă a perioadei în care se realizează etapizarea și o diminuare a cuantumului pensiei astfel încât acesta să se circumscrie hotărârii CJUE menționate – *plata unei pensii al cărei nivel să fie cât mai apropiat posibil de acela al ultimei remunerații*), dar doar în condițiile unei abordări loiale și transparente din partea decidentului politic.

În acest context, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de garant al independenței justiției, îi revine obligația de a continua demersurile deja efectuate în scopul evitării încălcării statutului magistratului sub aspectul acestei componente.

5. Organizarea și funcționarea parchetelor

La momentul actual volumul de activitate al unităților de parchet este unul ridicat, atât pe fondul creșterii permanente a complexității cauzelor, cât și pe fondul numărului mare de posturi de procurori vacante, respectiv a dimensiunii necorespunzătoare a schemelor de grefieri. La deficitul de personal din cadrul Ministerului Public se adaugă cel din cadrul structurilor de poliție judiciară, aspecte care determină creșterea duratei de soluționare a cauzelor.

În acest context, sunt necesare măsuri pentru eficientizarea activității parchetelor, în primul rând prin asigurarea unui volum optim pentru procurori, circumscris complexității activităților desfășurate.

Pentru atingerea acestui obiectiv pot fi identificate următoarele soluții:

- creșterea gradului de ocupare a posturilor vacante de procuror;
- reorganizarea parchetelor de pe lângă judecătorie;
- degrevarea procurorilor de activități administrative și transferarea acestora către personalul auxiliar;

- creșterea nivelului de specializare a procurorilor;
- simplificarea procedurii de desemnare a procurorilor care investighează infracțiunile săvârșite de magistrați;
- întocmirea de ghiduri de bune practici, metodologii, rețele de procurori funcționale în materiile care presupun un grad ridicat de specializare;
- redimensionarea schemelor de grefieri;
- perfecționarea profesională continuă a personalului;
- continuarea digitalizării și automatizării proceselor – tranziția la ECRIS V;
- interconectarea bazelor de date folosite de parchet și poliție;
- realizarea unui sistem funcțional de comunicare electronică între parchete și instanțe;
- recrutarea unor persoane specializate în comunicare publică pentru gestionarea acestei componente (la nivelul parchetelor de pe lângă curțile de apel sau chiar la nivelul parchetelor de pe lângă tribunale, în cazul unităților mari).

Implementarea acestora poate fi realizată în virtutea pârghiilor legale deținute de Consiliul Superior al Magistraturii, atât în baza atribuțiilor directe, cât și în baza unor demersuri pe lângă factorii decidenți în fiecare materie, în special procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și ministrul justiției.

Raportat la reorganizarea parchetelor de pe lângă judecătorie, consider că este necesară o scurtă prezentare a motivelor care fundamentează această soluție.

Prin Analiza de management standard integrat realizată în cadrul Proiectului SIPOCA 761 *Optimizarea managementului la nivelul sistemului judiciar – Componenta de parchete*, derulat la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii în perioada 2019 - 2023, s-a reținut că se impune modificarea structurii parchetelor de pe lângă judecătorii, altele decât cele din București, în sensul că acestea să fie organizate sub forma unui parchet unic, la nivelul fiecărui județ, cu sediul principal în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă tribunal, restul parchetelor devenind parte a acestuia prin transformarea lor în sedii secundare.

Această soluție a fost considerată necesară pentru rezolvarea problemelor sistemice cu care se confruntă Ministerul Public la acest nivel, respectiv:

➤ neatractivitatea ocupării funcțiilor vacante la parchetele de pe lângă judecătorii – în Ministerul Public există 108 unități care au o schemă de maxim 5 posturi de procuror, dintr-un total de 175 de unități;

- ponderea însemnată a funcțiilor de prim-procuror ocupate prin delegare;
- distribuirea inechitabilă a volumului de lucru între unități;
- lipsa specializării procurorilor.

În scopul elaborării unei strategii de resurse umane la nivelul Ministerului Public, Secției pentru procurori a decis crearea unui grup de lucru, care are printre obiective și analizarea necesității implementării concluziilor din cadrul proiectului SIPOCA 761 privind reorganizarea parchetelor de pe lângă judecătoria, în cadrul grupului de lucru fiind cooptați și reprezentanți ai Ministerului Justiției și ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reorganizarea parchetelor de pe lângă judecătoria este analizată, alături de alte măsuri, și în cadrul unui grup de lucru constituit la Ministerul Justiției, *Finalizarea conceptului privind o nouă hartă a instanțelor și parchetelor* fiind una dintre măsurile necesare pentru aderarea României la OCDE.

În acest context, în calitate de coordonator al primului grup de lucru, respectiv reprezentant al Consiliului (în ceea ce privește componenta de parchete) la lucrările grupului de lucru constituit la Ministerul Justiției, îmi revine responsabilitatea de a participa activ la demersurile necesare finalizării cu celeritate a acestor activități.

De asemenea, consider că în paralel cu demersurile vizând organizarea și funcționarea parchetelor, se impune și reevaluarea legislației penale și procesual-penale, în scopul reconfigurării modului de reglementare a unor instituții care nu și-au dovedit eficiența ori s-au dovedit efectiv improprie de-a lungul timpului, cum ar fi:

- camera preliminară – procedura având de foarte multe ori o durată excesivă față de durata de 60 de zile prevăzută de lege;
- regimul extins al nulităților absolute – considerat nejustificat de mulți practicieni;
- prescripția răspunderii penale;
- liberarea condiționată – acordarea acesteia putând fi considerată timpurie, cel puțin în cazul unor infracțiuni grave, cum sunt cele contra vieții;

- competența efectuării urmăririi penale în cazul infracțiunilor săvârșite de magistrați;
- evaziunea fiscală – analizarea eficienței măsurilor introduse pentru creșterea gradului de colectare a taxelor și impozitelor, cum ar fi cele prevăzute de art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005.

III.2 Obiective ce privesc atribuțiile în domeniul răspunderii disciplinare

Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute de lege ca abateri disciplinare, hotărârile pronunțate fiind supuse recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Secția pentru procurori a soluționat, în perioada 2023 -2025, un număr de 32 de acțiuni disciplinare, aplicând 11 sancțiuni disciplinare. În general soluțiile au fost confirmate de Înalta Curte de Casație și Justiție cu ocazia judecării recursurilor declarate împotriva hotărârilor Secției (doar în 2 cazuri a fost modificată soluția inițială), acestea din urmă revenindu-i misiunea să soluționeze în mod judicios acțiunile disciplinare și în continuare.

Consider prioritară în domeniul răspunderii disciplinare diseminarea soluțiilor pronunțate de Secția de procurori și de Înalta Curte de Casație și Justiție, dar și a practicii relevante de clasare a Direcției de inspecție pentru procurori din cadrul Inspecției Judiciare, demers cu un accentuat rol preventiv în materie.

Hotărârile pronunțate de Secția pentru procurori în materie disciplinară pot fi accesate de către toți procurorii prin intermediul sistemului EMAP, iar jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție în materie disciplinară este publicată într-un buletin accesibil pe site-ul instituției.

Se impune a fi menționat și faptul că, în urma concursurilor organizate de Secție în anii 2024 și 2025, schema de inspectori judiciari a Direcției de inspecție pentru procurori s-a completat, anterior activitatea fiind desfășurată cu un deficit semnificativ (grad de ocupare sub 50%), fiind create astfel premisele pentru desfășurarea în condiții optime a activității acestei structuri.

IV. Creșterea transparenței activității Consiliului Superior al Magistraturii

Realizarea acestui obiectiv implică două direcții.

O primă direcție trebuie să vizeze raportul Consiliului cu magistrații, fiind necesară o comunicare susținută pentru identificarea celor mai bune soluții pentru sistemul judiciar, atât sub aspectul bunei funcționări a instanțelor și parchetelor, cât și sub aspectul carierei magistraților, care trebuie să se dezvolte exclusiv în virtutea meritelor profesionale.

Doar o comunicare transparentă, permanentă și proactivă poate să asigure coeziunea în sistemul judiciar, chiar pe fondul unor opinii diferite cu privire la problemele cu care acesta se confruntă, respectiv să permită o abordare coerentă de natură să transmită o imagine pozitivă a sistemului judiciar la nivelul întregii societăți

A doua direcție privește comunicarea în afara sistemului judiciar, într-o modalitate transparentă și echidistantă cu puterea legislativă și cea executivă, cu celelalte profesii juridice, cu societatea civilă și, nu în ultimul rând cu mass-media.

Abordarea Consiliului în această materie trebuie să țină cont în mod special de experiența anului 2025, caracterizat în societatea românească în primul rând de dezbaterea subiectului pensiilor magistraților. Prezența membrilor Consiliului în spațiul public trebuie să fie una susținută, inclusiv prin participarea la dezbateri avânt ca subiect teme de interes pentru magistratură, pentru că doar în acest mod vor putea fi transmise public toate valențele demersurilor și deciziilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Apreciez că acesta trebuie să fie principalul obiectiv al Consiliului în următorii trei ani, motiv pentru care prezentarea sa se circumscrie și unui cuvânt de închidere pentru acest proiect de candidatură pentru funcția de vicepreședinte.